

Nr 2 2004 - Ledaren

Våldsamma överdrifter får gehör

Svensk rovdjurspolitik är på väg mot ett haveri“ hävdade Ove Wiktorin, Jägareförbundets nye ordförande sedan drygt ett år, och tog till brösttoner i riksdagens utskottsförhör i början av mars. På fullaste allvar anförde han i direktsändning i TV att människor inte plockar svamp längre, inte fiskar och inte jagar och att vi är på väg mot ett folkligt uppror mot rovdjurspolitiken. För oss som hade förhoppningar om en mer sansad inställning från den nye ordföranden grusades dessa abrupt. Conny Sandström från Riksjägarna menade att vårt land nu upplevt “fyra år av tragedier “ under den rådande rovdjurspolitiken, jakten har nästan upphört, kulturarv försvinner och människor har slutat gå ut runt byn.

En gruppering som kallar sig “Dalaupproret“ under ledning av polismannen Nils Björklund står för det så kallade “folkliga uppror“ som Wiktorin anspelar på. Man bojkottar “traditionella jägaruppgifter“ som eftersök av trafikskadat vilt och rovdjursinventeringar (som årligen ingår i den verksamhetsbeskrivning som ligger till grund för Jägareförbundets ansökan till viltvårdsfonden). I kölvattnet av de aggressiva tongångarna trakasseras oliktankande, myndighetspersoner och vargspårare.

“Stridsåtgärder“ kallar man det och slutmålet tycks vara att ånyo utrota vargen från Dalarna. Landshövdingen i länet, Ingrid Dahlberg, går gruppen till mötes och agerar efter deras agenda, uppenbarligen i all avsaknad av insikt om vilka dessa människor representerar eller vilka metoder de använder för att till varje pris driva de mest extrema jägarnas vilja fram i de svenska skogarna.

NYLIGEN HAR NATURVÅRDSVERKET lagt fram ett förslag om ny lydelse av den omstridda 28§ Jf. Även verkets agerande med avseende på innehållet i förslaget går helt i Dalaupprorets tecken, vågar man nära nog påstå. I värsta fall kan effekten bli att det skulle bli möjligt att utan några som helst beviskrav skjuta rovdjur så länge man påstår att de attackerat ett tamdjur. Förslaget vore sannolikt en katastrof för rovdjuren om det går igenom, och verkets avfärdande att farhågorna för missbruk är överdrivna är inget annat än ren undfallenhet för en högljudd och aggressiv påtryckningsgrupp. Avslöjandena i SVT:s Uppdrag Granskning om illegal jakt på varg har – tillsammans med forskarnas uppskattningar av den enorma omfattningen av illegal jakt på rovdjur – med all önskvärd tydlighet visat att farhågor om missbruk måste tas på största allvar!

Rovdjursföreningen har också lagt fram ett förslag om en ny skrivning av 28 §, vilket syftar till ett tydliggörande av paragrafen för att tillmötesgå kravet på ökade möjligheter att försvara sina tamdjur. Dock utan att ge avkall på skyddet för rovdjuren. Ni kan läsa mer om förslaget i detta nummer av tidningen.

SAMTIDIGT HÖR MÄNNISKOR från Dalarna av sig till Rovdjursföreningen och berättar att de utsätts för regelrätta trakasserier på grund av att de är positiva till varg. Stamningarna är så obehagliga och aggressiviteten så påtaglig att vanliga människor helt enkelt inte vågar eller orkar gå emot de mest tongivande rovdjurshatarna. De ser det som en stor skymf att Nils Björklund & co gör anspråk på att representera dem, samtidigt som de varken orkar eller kan artikulera sin egen röst som därför aldrig når fram till de beslutsfattare som nu givit Dalaupproret sitt lyhörda öra.

Hur får man verk, departement och landshövdingar att förstå att det finns andra åsikter och intressen företrädda i varg frågan, i såväl glesbygd i allmänhet som i Dalarna i synnerhet, och hur ger vi dessa människor en röst? Detta framstår alltmer som det som havererat i rovdjursfrågan och är dessutom ett demokratiproblem!

ANN DAHLERUS